

Oponentský posudek na dizertační práci MUDr. Aleše Bartoše Antiaxonální protilátky u roztroušené sklerózy

Dizertační práce MUDr. Aleše Bartoše se zabývá velmi aktuálním tématem, a to vztahem nervového a imunitního systému, konkrétně úlohou autoprotilátek u demyelinizačních onemocnění.

Práce je po formální stránce velmi dobře vypracována. Na 119 stranách textu je probrán v klasické struktuře dizertační práce úvod do tematiky, cíle, hypotézy a motivy výzkumné práce, pacienti a metody, výsledky, diskuse a závěr. Součástí je přehled použité literatury a publikací autora.

V teoretické části práce je definována roztroušená skleróza, probrány aspekty humorální imunity u tohoto onemocnění a cílové struktury, proti nimž je namířena autoimunitní reakce. Autor jasně zformuloval hypotézy a motivy vlastního výzkumu, který zaměřil na zodpovězení 12 jasně formulovaných otázek souvisejících s intratekální syntézou antineurofilamentových protilátek, korelací s aktivitou a prognózou choroby, významem izotypů, korelacemi se sérovými hladinami a ovlivnění léčbou.

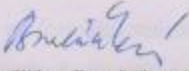
V dalším oddíle je charakterizována zkoumaná skupina pacientů a kontrolních osob a laboratorní metodika stanovení protilátek proti neurofilamentům. Výsledky jsou zhodnoceny v dalším oddíle. Závěrem autor shrnuje, že intratekální syntéza anti-NFL protilátek je zvýšená u podskupiny pacientů s RS. Protilátková reakce IgG v mozkomíšní moku může být předpovídána ze séra. Stanovení protilátek ve třídě IgM proti NFL u RS nemá smysl, ale může být užitečné u neurodegenerativních onemocnění. Intratekální syntéza protilátek IgM a IgG proti NFM je u pacientů s RS zvýšená. Mezi mírou protilátkové reakce proti NFL a NFM a klinickými parametry nebyla nalezena hlubší asociace.

Autor splnil cíle, které v práci formuloval, použil adekvátní moderní metodologii a výsledky kriticky zhodnotil v diskusi. Práce přinesla nové poznatky v oblasti významu stanovení různého spektra autoprotilátek u roztroušené sklerózy. Přinesla potvrzení, že se nejedná jen o klasické demyelinizační onemocnění, ale že cílem autoimunitní reakce jsou i neurofilamenta a jejich struktury, čímž může být výrazně poškozena i funkce samotných axonů.

Autor prokázal, že ovládá vědecké metody, má dobré teoretické znalosti, které navíc dokáže kombinovat s náročnou klinickou prací a s výsledky laboratorních výsledků.

Vzhledem k tomu, že podkladem pro disertační práci jsou články, které prošly oponentským řízením a jsou přijaty do tisku, nemám k práci zásadnější připomínky. Autor navíc publikoval i řadu dalších prací na obecně neurologická témata, čímž potvrzuje svůj široký rozhled po celém oboru.

Předložená doktorská disertační práce splňuje podmínky příslušných zákonných ustanovení, a proto ji bez výhrad doporučuji k obhajobě.

prof. MUDr. Jiřina Bartůňková, DrSc.

V Praze dne 23.6.2006

Ústav imunologie UK 2. LF

V Úvalu 84

150 06 Praha 5